

Ca. 44. De electōe prelatō. 39.

Capitulū. 44.

De electione prelatorum
Electionem semper oratio
debet precedere

Designatio solet incedere
Justificatio debet accedere.
Sed malignatio solet incedere.

Lectioes

Debet et precedere de
notatio oratio ad deum. ut deus
eligentiū corda illuminet ad
veraciter eligendū. Sic nos
instruit moyses qui mortuus
ante electōem alterius prelati
oravit dicens. Precedas de
homine q̄ sit super multitudine
nē. ut habetur Num. xxxvii.
Post mortē ioseph oravit popu
lus dñi et consultat eū p̄ du
ce. Judicium. p. Apostoli eū eli
gerent apostolū loco Jude stru
tuerunt ioseph et machiā et ora
tes dixerunt. Tu dñe q̄ nosti
corda hoīm ostēde nobis quē
elegis ex his duobus. Actū
primo. Elegit deus aliquan
do prelatos per signa vel p̄ re
velationes. et iste sunt optime
electōes. sicut precepit moysi.
Tolle virgā et p̄c en tabernaculo

culo. q̄ cum fecisset iuvenit te
gam Aaron genuinasse in se
gnum diuine electōis. Nu
meri. xxvii. De mādato domi
ni speciali elegit samuel da
uid et unxit eū in regem. i. Re
gum. xvi. Barnabā et pau
lum elegit dñs per reuelatio
nē dicens sequimini. 2c. Act.
xiii. Eligendi debent esse
boni et iusti. ut iusti et pacifici
regant populos. Tales dixit
yero moysi esse eligendos. di.
p̄ eligeret sapientes et timen
tes deū in quibus esset veritas
et qui oderint auariciā no
bis et precipue religiosi in ex
emplū. Ego. xv. Saul quā
do fuit electus erat bonus et
nō erat in filiis israel melior.
i. Regū. i. Post mortem saul
illi de tribu iuda elegerunt da
uid bonum in regem. ii. Re. ii.
Appropinquans morti dauid
dixit. De filiis meis elegit do
minus salomonē. i. Paralip.
xxxvii. Scripsit dñs rex di
cens. Elegite meliōre de filiis
dñi vestri. iii. Regū. v. Vocauit
Jesus discipulos suos et
elegit ex eis duodecim. melio
res quos vocauit apostolos.
Luce. vi. Elegerunt apostoli

Capitulum. 45.

Stephanū vitū plenū spiet/
tisanero ⁊ fide. Actū. vi.
Eligere Dñt electores prelatūz
nō infirmū. s; forte qui, possit
contra hostes spūales vel tem
porales vel corporales eos de
fendere ⁊ onera prelatōis ma
gvanimīter portare. Jō moyses
videns madianitas supere po
pūū Dei ad vlciscendū elegit
duodecim milia viroz de omī
tribū fortissimos q; bellare vol
sent. Numer. xij. Videtes
filij israhel q; gedeon vitiliter
pugnabat dixerūt. Dñare tu
nobis. ⁊ elegerunt eum in du
cem ⁊ dñm. Judicū. viij. Ma
iores natū galaad elegerūt Je
p̄e vt imperaret eis ⁊ pugna
ret pro eis. Judicū. p. Amicet tu
des dixerūt Jonathe. Ecce Ju
das defunctus est ⁊ nō est ei
similis te eligemus hodie in
principem pro eo. ⁊ ducem ad
bellādū bellū nostrū. i. Mach
abco. ij. Eligunt aliqui di
uino iudicio in dammū corūz
⁊ mali populi eligentis. sicut
abymelech qui parauit eligi
per amicos. sed male successit
vterq; Judicū. ij. Parabola
De rāno electo ab arboribus p
tinet ad prelatos malos. Jud.

ty. Terribili Dei iudicio scūs
est rex Jeroboam super decem
tribus q; fuit occasio. q; popu
lus recederet a cultura dei. iij.
Regum. xij.

Capitulū. 45.

De exhortatione ⁊ predica
tione.

Exhortatio bona solet
Contententes nō turare.
Ardentes honorare.
Morientes liberare.
Exercentes recreare
Delinquentes coartare
Patientes confortare.
Per parentes obsecrare.
Negligentes incitare
Referentes animare.
Nō credentes reuocare.

Exhortatio

⁊ predicatio obstia
tis non prodest. Exertor cuius
exhortatio sine interiori nihil
prodest. ⁊ parū est efficax. Nā
Cayn exhortatus exertori in
voce dei a concepta nequitia
non destitit. sed pium fratrem
suum crudeliter occidit. Gen.
ij. Sodomite cum ammoni
rentur male responderūt ⁊ ip̄s
sine egerūt. Gene. xij. Horta